

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

ELSŐ SZEKCÍÓ

BLONSKI ÉS MÁSOK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(12152/16. sz., valamint 6 másik kérelem – lásd a mellékelt listát)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2022. október 13.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Blonski és mások kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció) Tanácsként tartott ülésén, amelynek tagjai voltak:

Raffaele Sabato, *Elnök*,
Paczolay Péter,
Davor Derenčinović, *bírák*

és Liv Tigerstedt, a *Szekció hivatalvezető helyettese*

Tekintettel:

az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján a mellékletben felsorolt kérelmezők („a kérelmezők”) által az ott jelzett időpontban Magyarország ellen benyújtott kérelmekre;

azon döntésre, hogy egyes kérelmezők személyazonossága ne kerüljön nyilvánosságra, amint az a mellékelt táblázatból kitűnik;

azon döntésre, hogy az Egyezmény 3. cikkével kapcsolatos panaszok kerüljenek közlésre a magyar Kormány („a Kormány”) felé, akit Tallódi Z. Képviselő képviselt az Igazságügyi Minisztériumból, továbbá azon döntésre, hogy a 16796/16., 59530/18. és 59440/19. sz. kérelem többi részét elfogadhatatlannak kell nyilvánítani;

a felek észrevételeire;

2022. szeptember 20-án tartott zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően,

Az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügyek a kérelmezőkre kiszabott, életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésekkel kapcsolatosak, amelyekből a kérelmezők legkorábban 30-40 év (lásd a mellékelt táblázatot) letöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra. A kérelmezők azt panaszolták, hogy a rájuk kiszabott ítéletek az Egyezmény 3. cikkét sértő embertelen és megalázó büntetésnek minősülnek.

2. A kérelmezők nevét és az egyes kérelmek releváns adatait a mellékelt táblázat tartalmazza.

3. A releváns hazai jog a *Bancsók és Magyar László (2. sz. ügy) kontra Magyarország* (52374/15. és 53364/15. sz. kérelmek, 15-17. pontok, 2021. október 28.) ítéletben került ismertetésre.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. A KÉRELMEK EGYESÍTÉSE

4. A kérelmek hasonló tárgyára figyelemmel a Bíróság úgy véli, hogy célravezető azok együttes, egyetlen ítéletben történő vizsgálata.

II. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

5. A Bíróság megállapítja, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja értelmében, és más okból sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

6. A büntetések egy meghatározott minimális időtartam utáni automatikus felülvizsgálata fontos garanciát jelent a fogvatartottak számára az olyan fogvatartás kockázatával szemben, amely a 3. cikket sérti. A releváns elveket a *Hutchinson v. the United Kingdom* ([GC], no. 57592/08, §§ 66-68, 17 January 2017), valamint a *Vinter and Others v. the United Kingdom* ([GC], nos. 66069/09 and 2 others, § 44, ECHR 2013 (kivonatok)) ügyben foglalta össze a Bíróság. A *Bodein v. France* (no. 40014/10, 13 November 2014) ügyben a Bíróság azt vizsgálta, hogy az életfogytiglani szabadságvesztés-büntetés harminc év letöltését követően lehetséges felülvizsgálata még összeegyeztethető-e a *Vinter and Others* ügyben lefektetett kritériumokkal. Az összeegyeztethetőség kimondásakor a Bíróság különös súlyt helyezett arra a tényre, hogy a kérelmező életfogytig tartó szabadságvesztésének kezdő időpontját úgy határozták meg, hogy abba minden szabadságtól megfosztást beleszámítottak, még az előzetes letartóztatásban töltött időt is. Mivel a kérelmező az életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés kiszabása után huszonhat évvel kérhette feltételes szabadságra bocsátását, a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a kérelmező büntetése a 3. cikk alkalmazásában csökkenthetőnek minősült (lásd a fent hivatkozott *Bodein* ügy 61. pontját).

7. A magyar Büntető Törvénykönyv szerint az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt elkövető feltételes szabadságra bocsáthatósága előtt letöltendő minimális büntetési időt az ítéletben kell meghatározni, és a büntetési időnek a törvényben meghatározott minimum huszonöt év és maximum negyven év között kell lennie. Továbbá, azokat a követelményeket, amelyeket a szabadságvesztésre ítélt személynek teljesítenie kell ahhoz, hogy feltételes szabadságra bocsátható legyen, a 2013. évi CCXL. törvény 188. §-a tartalmazza; e követelmények kielégítő teljesítését a bíróságnak kell értékelnie. A nemzeti jog és gyakorlat tehát lehetőséget biztosít a kérelmezőkre kiszabott életfogytiglani szabadságvesztés célzott bírósági felülvizsgálatára.

8. A jelen ügyben azonban a kérelmezők csak harminc-negyven év szabadságvesztés letöltése után válhatnak jogosulttá arra, hogy szabadlábra kerüljenek. Ezért még azt kell megvizsgálni, hogy ügyükben a felülvizsgálati mechanizmus megfelel-e a Bíróság esetjogában lefektetett kritériumoknak.

9. Ezzel kapcsolatosan a Bíróság megjegyzi, hogy az a harminc-negyven évnyi idő, amennyit a kérelmezőknek várniuk kell ahhoz, hogy feltételes szabadságra bocsáthatóságuk első alkalommal megfontolásra kerülhessen, lényegesen hosszabb, mint az életfogytig tartó szabadságvesztés felülvizsgálatára ajánlott maximális időtartam, nevezetesen huszonöt év, amely az összehasonlító jog és a nemzetközi jog egyértelmű támogató álláspontja alapján került meghatározásra (lásd a fent hivatkozott *Vinter and Others* ítélet 120. pontját).

10. A Bíróság továbbá utal a Kormány álláspontjára, miszerint a kérelmezők közül A. A.-nak és Tóth Attilának a gyakorlatban harminc évnél kevesebb időt kell letöltenie az életfogytiglani szabadságvesztés-büntetés kiszabását követően ahhoz, hogy lehetővé váljon feltételes szabadságra bocsáthatóságuk megfontolása, mivel esetükben az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításra került. Így az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása után A.A. valójában huszonhat év, Tóth Attila pedig huszonkilenc év letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

11. A Bíróság azonban megjegyzi, hogy ez csak azért van így, mert a kérelmezőket – elítélésük és büntetésük kiszabása előtt – előzetes letartóztatásban tartották, és az előzetes letartóztatásban töltött időt levonták a harmincéves időtartamból. Ez nem változtat azon a tényen, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság megfontolásához letölteni szükséges időt harminc évben határozták meg, ahogyan Benjamin Simon kérelmező esetében is (lásd a mellékelt táblázatot), és hogy a felülvizsgálatra az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása után több mint huszonöt évvel kerülne sor. Ezért a Bíróság a jelen ügyben még az állam mérlegelési szabadságát figyelembe véve sem tudja elfogadni a Kormány e kérdéssel kapcsolatos álláspontját.

12. Összefoglalva, az a tény, hogy a jelen ügyben a kérelmezők csak azt követően remélhetik a szabadulás irányába tett előrehaladásuk felülvizsgálatát, ha életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésükből harminc-negyven évet már letöltöttek, elegendő a Bíróság számára annak megállapításához, hogy a kérelmezők életfogytiglani szabadságvesztés-büntetése az Egyezmény 3. cikke alkalmazásában nem tekinthető csökkenthetőnek. Az ilyen hosszú várakozási idő indokolatlanul késlelteti annak hazai hatóságok általi felülvizsgálatát, hogy „az életfogytiglani szabadságvesztésre ítélt személy életében bekövetkezett változások olyan jelentősek-e, és a büntetés során a személy olyan előrehaladást tett-e a rehabilitáció irányába, amelyek alapján a további fogvatartás törvényes büntetőjogi indokokkal már nem igazolható” (a fent hivatkozott *Vinter and Others* ítélet 119. pontját).

13. Ezért az Egyezmény 3. cikkét megsértették.

III. EGYÉB PANASZOK

14. A 12152/16. sz. kérelemben a kérelmező az Egyezmény 4., 6., 13. és 17. cikke alapján a büntetőeljárás tisztességtelen voltát is panaszolta, lényegében az eljárás eredményét támadva. Az ügy körülményeit összességében értékelve azonban nincs arra utaló jel, hogy az eljárást tisztességtelenül folytatták volna le. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan, és ezt a részt az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja, valamint a 4. bekezdés alapján el kell utasítani.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

15. A 12152/16., 59530/18., 56162/19., 58544/19. és 13524/20. sz. kérelmek kérelmezői különböző összegeket követeltek kártérítésként, valamint költségeik és kiadásaik megtérítésére.

16. A Kormány túlzottnak tartotta a követeléseket.

17. A Bíróság úgy véli, hogy a jogsértés megállapítása önmagában elegendő igazságos elégtételt jelent, ezért ilyen címen nem ítél meg kártérítést.

18. A költségeket és kiadásokat illetően a Bíróság megismétli, hogy a kérelmező csak abban az esetben jogosult ezek megtérítésére, ha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve észszerűek. Ennek megfelelően a Bíróság költségek és kiadások címén a mellékelt táblázatban feltüntetett összegeket, valamint az ezen összegeket esetlegesen terhelő adók összegét ítéli meg a kérelmezők részére.

19. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Úgy határoz*, hogy a kérelmeket egyesíti;
2. A 3. cikkel kapcsolatos panaszokat elfogadhatóvá, a 12152/16. sz. kérelem többi részét pedig elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 3. cikkét megsértették;
4. *Megállapítja*, hogy a jogsértés megállapítása önmagában elegendő igazságos elégtételt jelent a kérelmezők által elszenvedett nem vagyoni károkért;
5. *Megállapítja*:

(a) hogy költségek és kiadások tekintetében az alperes Államnak három hónapon belül a mellékelt táblázatban feltüntetett összegeket, továbbá az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmezők részére nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

6. A kérelmezők igazságos elégtétel iránti további igényeit elutasítja.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2022. október 13-án, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Liv Tigerstedt
Hivatalvezető helyettes

Raffaele Sabato
Elnök

MELLÉKLET

Sorszám	Kérelem száma Benyújtás időpontja	Az ügy neve	Kérelmező Születési év Tartózkodási hely	Jogi képviselő	A jogerős ítélet meghozatalának időpontja és a feltételes szabadságra bocsáthatósághoz minimálisan szükséges idő	Költségek és kiadások tekintetében megítélt összegek (euróban)
1.	12152/16 2016/02/29	Blonski kontra Magyarország	BLONSKI Imre 1970 Tiszalök	KOVÁCS Arthur	2011/04/07 35 év	1 292
2.	16796/16 2016/03/11	R.H. kontra Magyarország	R.H. 1981 Sátoraljaújhely	GÖCS Éva	2010/09/16 35 év	-

3.	47754/17 2017/06/29	A.A. kontra Magyarország	A.A. 1980 Sátoraljaújhely	JÓZSA Edina Eszter	2009/10/27 30 év	-
4.	59530/18 2018/12/07	Benjamin kontra Magyarország	BENJAMIN Simon 1972 Szeged	SZIKINGER István	2001/01/15 30 év	2 000
5.	56162/19 2019/10/17	Rendek kontra Magyarország	RENDEK Imre László 1976 Szeged	KARSAI Dániel András	2006/06/05 35 év	1 800
6.	58544/19 2019/11/4	Tóth kontra Magyarország	TÓTH Attila 1980 Szeged	KARSAI Dániel András	2004/04/20 30 év	1 800
7.	13524/20 2020/03/03	Páva kontra Magyarország	PÁVA Sándor 1972 Szeged	KARSAI Dániel András	2003/06/15 40 év	1 800